

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str. Gheorghe Lazăr, nr. 9B
Tel : +0256499334
Fax : +0256499332
e-mail : info.adm @dgfptm.ro

DECIZIA NR. 2788/929/10.11.2014

privind soluționarea contestației formulate de **SC x SRL**,
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x/12.08.2014

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de A.J.F.P. x - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 3 prin adresa nr.x/06.08.2014, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x/12.08.2014, asupra contestației formulate **SC x SRL**, CUI x cu sediul în x, str. x, nr.x, jud. x.

SC x SRL contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. x/24.06.2014 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x/24.06.2014, pentru suma de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este autentificată cu semnatura și ștampila reprezentantului legal.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată SC x SRL se îndreaptă împotriva Deciziei de de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. x/24.06.2014, solicitând anularea acesteia.

Contestatoarea arată că diferența stabilită suplimentar de plată a TVA-ului în sumă totală de x lei și accesorii în sumă de x lei, se compune din respingerea la rambursare a

TVA - ului din zece deconturi de TVA cu opțiune de rambursare, sume solicitate pe perioada anilor 2012-2014.

De asemenea, arată că organele de inspecție fiscală au mai emis și o decizie privind nemodificarea bazei de impunere nr.x/24.06.2014 prin care nu stabilește nici o sumă de plată suplimentară pe perioada anilor 2009-2011, considerând în acest mod că solicitarea sumelor de rambursat este legală.

Contestatoarea arată că motivele de fapt și de drept în susținerea contestației sunt atât de ordin procedural cât și de încălcare a legislației fiscale în domeniu de către inspectorii fiscali, astfel:

1. Controlul fiscal efectuat nu s-a realizat la sediul SC x SRL și nici la punctul de desfacere și vânzare al societății, acesta fiind realizat la sediul firmei de contabilitate care nu a putut să pună la dispoziția organelor de control contracte de vânzare-cumparare, comenzi, documente care să ateste existența încăperilor în care se depozitează materialele de construcții, aceste documente regăsindu-se la sediul societății verificate.

2. Conform legii, inspectorii aveau obligația legală de a solicita acordul contribuabilului pentru realizarea inspecției fiscale în alt loc decât la sediul contribuabilului cu acordul scris al acestuia.

3. Faptul că societatea nu are declarate puncte de lucru la Registrul Comerțului și nu are salariați, aceasta activitate realizând-o asociații, nu constituie conform legii un temei legal în vederea respingerii rambursărilor de TVA.

4. Nedeclararea unui punct de lucru al societății nu s-a datorat exclusiv asociațiilor societății controlate, ci a faptului că imobilul în care se găsește depozitată marfa este ipotecat în favoarea CEC BANK, iar aceștia nu și-au dat acordul în vederea subînchirierii sau comodării spațiului existent.

5. Toate aceste puncte de vedere, contestatoarea susține că le-a precizat în scris atunci când au fost solicitate conform anexa nr.1, anexată.

Motivele în drept pentru care contestatoarea nu este de acord cu stabilirea de obligații fiscale suplimentare constau în următoarele:

6. Suma de X lei stabilită suplimentar la plată, reprezentând debit TVA este aferenta facturii nr.X31.03.2012 a SC X SRL reprezentând avans materiale pentru care inspectorii fiscali nu acordă deductibilitate, invocând faptul că achiziționarea de materiale de construcții nu a avut la baza nici un contract de vânzare-cumparare, comandă sau altă înțelegere între părți, societatea nu are înregistrate și declarate puncte de lucru, nu are salariați, iar sediul social al SC X SRL se regăsește în cadrul aceleiași adrese, adresa reprezentând și domiciliul de reședință al administratorului.

Pentru nici unul din argumentele invocate nu se argumentează pe text de lege încălcarea clară a legislației fiscale și încadrarea juridică a faptei, concluziile fiind pure păreri.

7. S-a respins la rambursare suma de X lei din factura nr.1 din 31.05.2012 reprezentând materiale de construcții, deoarece materialele de construcții nu au putut fi identificate în factura considerând că acestea nu sunt destinate utilizării în folosul realizării de operațiuni taxabile, iar factura nu cuprinde informațiile prevăzute de art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările ulterioare aduse acestora.

Cumpărarea materialelor de construcții s-a realizat cu scopul de a realiza operațiuni taxabile iar detalierea materialelor de construcții s-a realizat pe baza avizului de însoțire al mărfii anexat facturii.

8. Aferent perioadei octombrie 2012 organele de inspecție fiscală resping la rambursare suma de x lei reprezentând avans materiale de construcții sume achitate prin mai multe facturi în numerar, avans stins prin achiziționarea de materiale de construcții cu factura din 07.10.2012 fără a detalia ce fel de materiale de construcții se

vând, deși facturile de materiale de construcții sunt însoțite de avize de însoțire a mărfii existente la sediul societății, de care inspectorii nu țin cont deoarece nu au efectuat controlul la sediul declarat.

9. Începând cu perioada 01.11.2012 până la data de 31.03.2014 toate rambursările de TVA sunt stabilite ca obligații suplimentare de plată în sumă totală de x lei explicațiile date de organele de inspecție fiscală sunt fără temei juridic, respectiv "achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca adresă de livrare localitatea: X, str.Z nr.S, societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru, depozite, puncte de desfacere și salariați".

Astfel, că accesând aplicația "fiscnet.ro" s-a constatat că adresa de livrare coincide cu cea a punctului de lucru al SC X SRL, iar în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de control au constatat că societatea verificată nu justifică rambursările de TVA.

În baza art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal I-a care fac referire organele de inspecție fiscală, au reconsiderat tranzacția ca să își motiveze propriile păreri personale.

Contestatoarea consideră nelegală reconsiderarea acestor tranzacții atât timp cât între cele două societăți s-au realizat tranzacții comerciale de X lei pentru care SC X SRL a achitat un TVA de peste X lei.

În vederea susținerii celor prezentate în contestație ca de altfel înaintate organelor de inspecție fiscală în cadrul discuției finale pe marginea proiectului la raportul de inspecție fiscală, contestatoarea anexează la contestație:

- acordul de utilizare a spațiului comercial situat în strada X nr.Xdin X;
- fișa contului 4111.00001 a SC X SRL prin care se demonstrează că SC X SRL a facturat pe perioada anilor 2009-2014 un volum de vânzări de X lei și a încasat de la acesta X lei.
- contractul de vânzare-cumpărare mărfuri nr.1 din data de 15.04.2009 între cele două societăți.
- fișa contului 401.00039 a furnizorului SC X SRL de unde rezulta stonarea avansurilor.
- decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei.

Față de cele prezentate, contestatoarea solicită anularea deciziei de impunere și exonerarea de la plata obligațiilor fiscale stabilite suplimentar.

II. Ca urmare a verificării documentelor prezentate de contribuabil, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe care au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. X/24.06.2014 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/24.06.2014.

1. Pentru perioada 01.01.2012-31.05.2012, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X/25.06.2012, soluționat cu control ulterior.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea deduce eronat TVA în sumă de X lei (X %) aferent facturii nr.X/31.03.2012 emisă de SC X SRL în valoare totală de X lei, reprezentând „avans materiale de construcții”.

În conformitate cu art.134² alin.(2) lit.(b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, ce precizează că exigibilitatea taxei intervine:

- „a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;”, organele de inspecție fiscală au constatat ca aceasta factura nu reprezintă un avans încasat.”, organele de inspecție fiscală au constatat că această factură nu reprezintă un avans încasat.

Analizând factura în cauză, organele de inspecție fiscală precizează următoarele:

- la rubrica „denumirea produselor/serviciilor”, nu se specifică în ce constau materialele de construcții, respectiv denumirea și cantitatea bunurilor livrate;

- la rubrica 3 „date privind expediția”, nu se specifică mijlocul de transport cu care s-a realizat transportul de materiale, numele delegatului;

În ce privește tranzacția comercială între furnizorul SC X SRL (RO X) și societatea verificată SC X SRL (X) în calitate de client, organele de inspecție fiscală fac următoarele mențiuni:

- achiziționarea de „materiale de construcții”, nu a avut la baza niciun contract de vânzare - cumpărare, comanda sau altă înțelegere scrisă între părți;

- la data tranzacției (martie 2012) și până în prezent (iunie 2014) conform aplicației „fiscnet.ro” și „mfinante.ro”, gestionate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, SC X SRL nu are înregistrate și declarate puncte de lucru (puncte de aprovizionare/desfacere);

- potrivit documentelor financiar-contabile prezentate de societatea verificată, aceasta nu are salariați angajați;

- SC XI SRL în calitate de client și SC X SRL în calitate de furnizor, au înregistrate sediul social în cadrul aceleiași adrese, respectiv: localitatea X, str. Z, nr.Z, adresa ce reprezintă și domiciliul de reședință al administratorului.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna mai 2012, societatea verificată deduce eronat TVA în sumă de Z lei ($Z \text{ lei} \times 24\%$) aferentă facturii seria X nr.1/3.1.05.2012, emisă de SC X SRL (RO X) în valoare totală de X lei, reprezentând „materiale de construcții”. În nota de recepție mărfuri nr.X/31.05.2012 la rubrica „denumire articole” se precizează „mate”, iar la cantitate „1 buc” fără a se identifica ce „materiale de construcții” intră în gestiunea societății verificate.

Organele de inspecție fiscală precizează că mențiunile stabilite mai sus, la factura nr.X/31.03.20.12 emisă de SC X SRL sunt valabile și pentru factura seria X nr.1/31.05.2012, emisă de SC X SRL .

Față de cele prezentate organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art.128 alin.(1), art.145 alin.(2) lit.a), art.146 alin.(1) lit.a), art.155 alin.(5) lit.h) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-a calculat accesorii în sumă totală de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei.

2. Pentru perioada 01.06.2012-31.10.2012, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X2012/24.11.2012, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna octombrie 2012, societatea verificată deduce TVA în sumă de X lei ($X \text{ lei} \times 24\%$) aferentă facturilor seria X nr.X/01.10.2012, nr.X/02.10.2012, nr.X/03.10.2012, nr. X/04.10.2012, nr.X/04.10.2012, nr.X/04.10.2012, nr.X/06.10.2012 emise de SC X SRL (RO X în valoare totală de X lei, reprezentând „avans materiale de construcții”.

Organele de inspecție fiscală precizează că plățile acestor facturi se realizează prin casa în aceeași zi în care se emit facturile. În data de 07.10.2012 conform facturii seria X

nr.40, societatea verificată stornează avansul de X lei (X lei + X lei tva) și înregistrează suma de X lei (X lei + X lei tva) reprezentând „materiale de construcții”, recepția realizându-se conform NIR nr.9/07.10.2012 în contul de mărfuri (371) fără a se detalia ce fel de materiale de construcții au intrat în gestiune.

Astfel, analizând factura în cauză, organele de inspecție fiscală fac următoarele precizări:

- la rubrica „denumirea produselor/serviciilor” nu se specifică în ce constau materialele de construcții, respectiv denumirea și cantitatea bunurilor livrate;

- la rubrica „date privind expediția”, nu se specifică mijlocul de transport cu care s-a realizat transportul de materiale, numele delegatului;

În ce privește tranzacția comercială între furnizorul SC X SRL (ROX) și societatea verificată SC X SRL (X) în calitate de client, organele de inspecție fiscală fac următoarele mențiuni:

- achiziționarea de „materiale de construcții”, nu a avut la bază niciun contract de vânzare-cumpărare, comanda sau altă înțelegere scrisă între părți;

- la data tranzacției (octombrie 2012) și până în prezent (iunie 2014) conform aplicației „fiscnet.ro” și „mftnante.ro”, gestionate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, SC X SRL, nu are înregistrate și declarate puncte de lucru (puncte de aprovizionare/desfacere);

- potrivit documentelor financiar-contabile prezentate de societatea verificată, aceasta nu are salariați angajați;

- SC XI SRL în calitate de client și SC X SRL în calitate de furnizor, au înregistrate sediul social în cadrul aceleiași adrese, respectiv: localitatea X, str. X, nr.X, adresa ce reprezintă și domiciliul de reședință al administratorului (SC XSRL).

Față de cele prezentate organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art.128 alin.(1), art.145 alin.(2) lit.a), art.146 alin.(1) lit.a), art.155 alin.(5) lit.h) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă totală de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități în sumă de X lei.

3. Pentru perioada 01.11.2012-31.03.2013, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X2013/25.04.2013, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str. X, nr.X, societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat că adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO Z).

Având în vedere faptul că societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL RO Z) și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de X lei, întrucât în practică ea acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și au stabilit o diferență de plată reprezentând TVA în sumă de X

lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei.

În luna februarie 2013 conform decontului INTERNT-X-2013/25.03.2013 societatea înregistrează la rândul 16 „Regularizări taxa colectată” TVA în sumă de - X lei pentru care societatea nu a prezentat documente justificative.

Față de cele prezentate, organele de inspecție fiscală au constatat ca societatea a încălcat prevederile art.156 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, ce prevede; „(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice”, stabilind o diferență suplimentară de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei.

4. Pentru perioada 01.04.2013-30.04.2013, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X 2013/25.05.2013, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str. X, nr.X, societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat că adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO X).

Având în vedere faptul că, societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de X lei, întrucât în practică aceasta acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei.

5. Pentru perioada 01.05.2013-30.06.2013, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X-2013/25.07.2013, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str.X, nr.X, societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat că adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO X).

Având în vedere faptul că, societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de X lei, întrucât în practică ea acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei.

6. Pentru perioada 01.07.2013-31.07.2013, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X2013/24.08.2013, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str. X, nr.X, societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat că adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO Z).

Având în vedere faptul că, societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de lei, întrucât în practică ea acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei.

7. Pentru perioada 01.08.2013-31.08.2013, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X-2013/25.09.2013, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str. X, nr.X societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat că adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO X).

Având în vedere faptul că societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de lei, întrucât în practică ea acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei.

8. Pentru perioada 01.09.2013-30.09.2013, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X-2013/24.10.2013, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str. X, nr.X societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat că adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO X).

Având în vedere faptul că, societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de X lei, întrucât în practică ea acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei.

9. Pentru perioada 01.10.2013-30.12.2013, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X-2014/26.01.2014, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str. X, nr., societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat că adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO Z).

Având în vedere faptul că societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de X lei, întrucât în practică ea acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei.

10. Pentru perioada 01.01.2014-28.02.2014, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET- X-2014/25.03.2014, soluționat cu control ulterior.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str. X nr.X, societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat ca adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO X).

Având în vedere faptul că societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de X lei, întrucât în practică ea acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei, din care dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei.

11. Pentru perioada 01.03.2014-31.03.2014, societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de X lei, conform decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERNET - X-2014/23.04.2014, soluționat cu control anticipat.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de mărfuri concretizate prin facturi emise de diferiți furnizori interni au ca „adresă de livrare” localitatea X, str. X, nr.X societatea verificată neavând înregistrate puncte de lucru (depozite, puncte de desfacere, etc.) și salariați.

Accesând aplicația „fiscnet.ro” gestionată de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Ministerul de Finanțe, organele de inspecție fiscală au constatat ca adresa de livrare menționată mai sus reprezintă punct de lucru declarat de SC X SRL (RO X).

Având în vedere faptul că societatea nu deține puncte de lucru și salariați, coroborat cu faptul că „adresa de livrare,, a mărfurilor achiziționate de societatea verificată figurează ca punct de lucru declarat pentru clientul principal SC X SRL RO X și în virtutea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată nu justifică rambursarea de TVA în sumă de X lei, întrucât în practică ea acționează ca un intermediar.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu respectă prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și nu au dat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și accesorii în sumă de X lei, cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul de Soluționare Contestății este dacă contestatoarea poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi emise de diverși furnizori, în condițiile în care facturile fiscale nu conțin toate informațiile prevăzute de lege și nu a demonstrat că bunurile respective sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

În fapt, contestatoarea a beneficiat de rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, cu control ulterior și a solicitat pentru luna marie 2014 rambursarea TVA în sumă de X lei, cu control anticipat.

În urma verificărilor efectuate organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată:

- în sumă de X lei aferentă facturii emise de SC X SRL, reprezentând „avans marfă”, întrucât aceasta nu reprezintă un avans încasat, iar la rubrica „denumirea produselor/serviciilor” nu se specifică în ce constau materiale de construcții, la rubrica „date privind expediția nu se specifică mijlocul de transport cu care s-a realizat transportul, numele delegatului;

- în sumă de X lei aferentă facturilor emise de SC X SRL, reprezentând materiale de construcții, întrucât la rubrica „denumirea produselor/serviciilor” nu se specifică în ce constau materiale de construcții, la rubrica „date privind expediția nu se specifică mijlocul de transport cu care s-a realizat transportul, numele delegatului, iar în notele de recepție nu se detaliază ce fel de materiale de construcții au intrat în gestiunea societății;

- în sumă de X lei aferentă facturilor emise de diverși furnizori interni care au înscrisă adresă de livrare localitatea X, str.X, nr.X, aceasta fiind adresa punctului de lucru al clientului SC X SRL, contestatoarea neavând înregistrate puncte de lucru și salariații.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, contestatoarea nu a respectat prevederile art.128 alin.(1), art.145 alin.(2), art.146 alin.(1) lit.a), art.155 alin.(5) lit.h), art.156 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind o diferență suplimentară de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de X lei, pentru care s-au calculat accesorii în sumă de X lei (majorări de întârziere/dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei).

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 11

„(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impunerii. Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.”

Rezultă că art.11 alin.(1) din Codul fiscal consacră, principiul prevalenței economicului asupra juridicului, al realității economice, în baza căruia autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil. În acest spirit, o tranzacție normală din punct de vedere juridic, poate să nu fie luată în considerare sau să fie reîncadrată din punct de vedere economic, în scopul aplicării legii fiscale.

Art. 128

„(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.”

Art.145

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:
a) operațiuni taxabile;”

Art. 146

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 [...]”

Art.155

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art.125¹ alin.(3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;”

De asemenea, la art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz. ”

Potrivit prevederilor O.M.E.F. nr.3512/2008 privind documentele financiar-contabile, Anexa 2:

“NOTĂ DE RECEPȚIE ȘI CONSTATARE DE DIFERENȚE (Cod 14-3-1A)

1. a) Servește ca:

- document pentru recepția bunurilor aprovizionate;
- document justificativ pentru încărcare în gestiune;
- document justificativ de înregistrare în contabilitate.

[...]

5. Conținutul minimal obligatoriu de informații al formularului este următorul:

- denumirea unității;
- denumirea, numărul și data (ziua, luna, anul) întocmirii formularului;
- numărul facturii/avizului de însoțire al mărfii etc., după caz;
- numărul curent; denumirea bunurilor recepționate; U/M; cantitatea conform documentelor însoțitoare; cantitatea recepționată, prețul unitar de achiziție și valoarea, după caz;
- numele, prenumele și semnătura membrilor comisiei de recepție, în condițiile în care se face recepția mărfii primite direct de la furnizor sau data primirii în gestiune și semnătura gestionarului în situația în care apar diferențe;”

Potrivit prevederilor legale sus menționate, se reține că orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, trebuie să justifice că bunurile care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciile care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de o altă persoană impozabilă, de asemenea înregistrată în scopuri de TVA

și trebuie să dețină documente care cuprind în mod obligatoriu informațiile prevăzute de legiuitor la articolele din legea fiscală.

De asemenea, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat de utilizarea bunurilor/serviciilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile. Astfel, justificarea bunurilor/serviciilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat bunurile/serviciile respective.

În cazul în speță, se reține că contestatoarea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor fiscale emise de SC X SRL, care nu conțin toate elementele prevăzute de lege, respectiv de pe facturi emise de diverși furnizori care au înscris adresa punctului de lucru declarat al clientului, SC X SRL.

Având în vedere că societatea contestatoare nu are declarate puncte de lucru la Oficiul Registrului Comerțului, nu are salariați, dar realizează tranzacții importante de marfă pentru care își exercită dreptul de deducere a TVA, corelat cu faptul că marfa ajunge de la furnizorii SC XSRL direct la punctul de lucru declarat de SC X SRL, clientul principal al acesteia, organele de inspecție fiscală au reconsiderat aceste tranzacții, constatând că SC X SRL acționează în practică ca un intermediar.

Urmare a celor prezentate mai sus, se reține că, pentru exercitarea dreptului de deducere societatea trebuie să facă dovada calității de documente justificative înregistrate, potrivit prevederilor Legii contabilității nr.82/1991 și a normelor invocate mai sus, întrucât persoanele impozabile au obligația evidențierii corecte și complete a tuturor operațiunilor efectuate în desfășurare activității economice și a consemnărilor tuturor documentelor care stau la baza înregistrărilor în contabilitate, potrivit art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele reținute mai sus, cumpărătorul, respectiv persoana impozabilă care achiziționează marfă pe baza de facturi și acceptă înregistrarea lor în evidența contabilă ca documente justificative pentru operațiunile taxabile pe care le efectuează, nu poate fi făcut răspunzător de faptele furnizorului, dar este răspunzător de primirea și înregistrarea în evidența contabilă a unor documente întocmite necorespunzător, incomplete, care nu sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare, cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative fiind obligatorie în egală măsură atât pentru furnizor cât și pentru beneficiar, acesta din urmă având obligația să solicite documente legal aprobate și să verifice și modul de completare a documentelor în care s-a consemnat livrarea bunurilor, pentru a putea beneficia de deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate.

Mai mult, se reține și faptul că, în ce privește posibilitatea deducerii TVA în cazul în care documentele justificative cuprind informații sau mențiuni incomplete, Decizia nr.V/15.01.2007 a Înaltei Curți de Casatie și Justitie, a decis:

"[...] în aplicarea corectă a dispozițiilor înscrise în art. 21 alin .(4) lit. f) și în art.145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și în art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, [...] taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicita deducerea TVA".

Prin urmare, dreptul de deducere a TVA se exercita în baza facturilor fiscale completate în mod obligatoriu cu toate datele prevazute de formular, înregistrarea în

evidenta contabila a unor facturi care nu contin toate datele prevazute a fi completate în mod obligatoriu, ducând la sanctionarea societății cu pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor respective.

Având în vedere cele prezentate mai sus, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată și au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentar în sumă de X lei, motiv pentru care contestația formulată de SC X SRL se va respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC X SRL datorează și suma de X lei, cu titlu de majorări de întârziere aferente impozitului pe venit, respectiv suma de X lei cu titlu de penalități de întârziere aferente impozitului pe venit, conform principiului de drept "accesoriul urmează principalul".

Referitor la argumentul contestatoarei potrivit căreia controlul nu s-a realizat la sediul SC X SRL și nici la punctul de desfacere și vânzare a societății, ci la sediul firmei de contabilitate care nu a putut pune la dispoziție contracte de vânzare-cumpărare, comenzi, documente care să ateste existența încăperilor în care se depozitează, organele de inspecție fiscală în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr.X/06.08.2014 precizează că, atât Registrul unic de control, cât și documentele financiar-contabile aferente perioadei verificate au fost puse la dispoziție la sediul social al firmei care conduce contabilitatea, respectiv Z SRL, la inițiativa administratorului și a firmei de contabilitate, fără a exista obiecțiuni la momentul începerii inspecției fiscale și nici pe perioada desfășurării acesteia cu privire la locul ales.

Potrivit prevederilor art.103 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

"(1) Inspecția fiscală se desfășoară, de regulă, în spațiile de lucru ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie să pună la dispoziție un spațiu adecvat, precum și logistica necesară desfășurării inspecției fiscale."

coroborat cu prevederile pct.100.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„100.1. Prin spațiul adecvat necesar desfășurării inspecției fiscale se înțelege asigurarea unui spațiu în limita posibilităților contribuabilului, după caz, dotat cu necesarul minim de birotică și care să permită păstrarea în siguranță a documentelor primite pentru inspecția fiscală sau elaborate de către organele de inspecție fiscală. În cazul în care contribuabilul nu poate asigura un spațiu corespunzător, va anunța în scris și motivat organul de inspecție fiscală competent."

De asemenea, din declarației pe proprie răspundere dată de reprezentantul societății la încheierea inspecției fiscale (anexa 1 la raportul de inspecție fiscală) rezultă că au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele, care au fost restituite în totalitate la finalizarea inspecției fiscale.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei potrivit căreia nedeclarare punctelor de lucru nu s-a datorat asociațiilor societății, aceasta nu poate fi reținut în susținerea cauzei, întrucât prevederile Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, precizează:

Art. 5

“(1) Societatea în nume colectiv sau în comandită simplă se constituie prin contract de societate, iar societatea pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată se constituie prin contract de societate și statut.

[...]

(6) Actul constitutiv se încheie sub semnatura privată, se semnează de toți asociații sau, în caz de subscripție publică, de fondatori.”

Art. 6

“(1) Semnatarii actului constitutiv, precum și persoanele care au un rol determinant în constituirea societății sunt considerați fondatori.”

Art. 7

“Actul constitutiv al societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată va cuprinde:

[...]

g) sediile secundare - sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică -, atunci când se înființează o dată cu societatea, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;”

Mai mult, argumentele din contestație au fost prezentate și în “Prezentarea punctului de vedere al contribuabilului din Raportul de inspecție fiscală”, unde organele de inspecție fiscală au răspuns pentru fiecare dintre acestea. Totodată, acestea nu sunt de natură să modifice și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.X/24.06.2014 care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.X/24.06.2014.

2. Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și X lei reprezentând accesorii aferente,

cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este dacă se poate pronunța pe fond asupra obligației fiscale de plată sus menționate, în condițiile în care contestatoarea nu prezintă motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care își întemeiază contestația.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna februarie 2013 contestatoarea înregistrează la rândul 16 „Regularizări taxa colectată „ TVA în sumă de - X lei, pentru care nu a prezentat documente justificative.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au constatat că au fost încălcate prevederile art.156 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind o diferență suplimentară de plată în sumă de X lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei.

În drept, sunt incidente prevederile art.206 alin.(1) și art. 213 alin.(1) și alin.(5) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; „

De asemenea, sunt incidente și prevederile pct.2.5 din Ordinul nr.2.906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Codul de procedură fiscală, care precizează:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”

iar la pct. 11.1 din același act normativ:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Având în vedere cele anterior reținute, faptul ca societatea contestatoare nu aduce niciun argument și nu depune niciun document de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală, contestația SC XSRL urmează a fi respinsă ca nemotivată pentru capătul de cerere privind TVA în suma de X lei și accesorii aferente în sumă de X lei.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art.216 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/24.06.2014 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X/24.06.2014 pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- Z lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **SC Z SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/24.06.2014 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/24.06.2014 pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- X lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată

Prezenta decizie se comunică la :

- SC X SRL
- A.J.F.P.X - Inspecție Fiscală

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

X